

GÅ DU OCH GÖR SAMMA SAK! - 13:e sönd efter tref Årg 1

GÅ DU OCH GÖR SAMMA SAK!

Den här berättelsen känner vi sen barnsben - liknelsen om den barmhärtige samariern. Den är ett så bra och typiskt exempel förkunnaren och pedagogen Jesus. Han talar enkelt, använder ofta bilder - inte så sällan bilder, som är inte så lite omskakande och därför lätt sätter sig i minnet. Att t.ex. inför judar ta samarierna som ett gott exempel - är detta blandfolk, som efter Assyriens annektering av norra Israel år 722 f. Kr. assimilerades, sammanblandades, med assyrisk tro. Så nu trodde dessa samarier att det var på deras hösta och heliga berg Gerissim som man skulle tillbe - inte i Jerusalems tempel. De trodde bara på de fem Moseböckerna - en jude hade minst 34 böcker till som ansågs heliga. Nej, en riktig jude skulle inte ha något med dessa underliga samarier att göra. Och så blir det ändå en samarier som Jesus använder som modell för hur en riktig människa och en troende människa ska göra - visa barmhärtighet och kärlek. Ja, Jesus är så chockerande, att han säger att de judiske prästen och leviten gick förbi den slagne vid vägen. Prästen var lite finare i rang än leviten - det är kyrkoherden och komministern. Men båda går förbi. Man har lekt med tanken att de var båda försenade till sin tempel- eller synagogtjänst. Och vore det så, blir ju händelsen tragikomisk - de ha så bråttom till gudstjänsten att de inte ser att detta att hjälpa en slagen vid vägen vid vägen. De kanske - för att fortsätta leka med tanken- kanske är på väg till en dyrt påkostad konferens om hur man bäst ska hjälpa utslagna vid vägen! Ett annat skäl - då i så fall bättre - till att leviten och prästen gick förbi var att de inte hade möjlighet att hjälpa. Leviterna var i regel fattiga lantpräster t.ex. Samariern däremot var välförsedd - han hade åsna, han hade vin och olia för såren och han hade pengar att betala för kost och logi för den sjuke vid vägen. Han behövde inte bara säga "Gud välsign dig!" - han hade möjlighet att hjälpa och han gjorde det. Sen kan man ju läsa den här liknelsen som att Jesus är den barmhärtige samariern - och vi syndiga och syndande människor är de vid vägen slagna. Jesus förbarmar sig över oss, ser till att vi blir helade och erbjuder en gemenskap kring honom där vi kan få växa och möta medmännisklighet. Men poängen med Jesu liknelsen och skälet till att han presenterade den är solklart - som den barmhärtige samariern gjorde, så ska varje troende göra. Som den barmhärtige samariern gjorde, ska Kyrkan göra. Och vi kan faktiskt också säga, att det har Kyrkan gjort under sin historia - såg till att flickebarn inte blev dödade under romarriket, var med om att få bort ättestuporna under medeltiden, skapade skyddsreservat, s.k. "reducciones" i Sydamerika för att skydda indianbefolkningen mot grymma spanska kolonisateurer, bidrog till att änkebränningen förbjöds i Indiern, till att slavhandeln förbjöds i Östafrika och i vår tids missbrukarvård är det kyrkan som ligger i framkant. Kyrkan har inte helt glömt bort den här liknelsen och dess budskap - Gå du och visa barmhärtighet!

Carl-Erik Sahlberg